

GAZETA LWOWSKA

W Piątek dnia 3. Kwietnia 1812.

Wiadomości krajowe.

Ze Lwowa d. 3. Kwietnia. — Przeszłego Wtorku d. 31 p. m. odbył się w tutejszym klasztorze PP. Benedyktynów pod tytułem Wszystkich Świętych wybór Xieni z przyzwoitą uroczystością.

Z Wiednia d. 25. Marca. — N. Pan raczył Hrabiego Gabryela Haller de Hallerstein, Radcę rządowego i zwierzchniego Kommissarza krajowego w Siedmiogrodzkiej ziemi wynieść na dostojność tajnego Radcy, w nagrodę świetnych zasług jego, położonych w cywilnej i wojskowej służbie.

N. Pan raczył uczonych i zasłużonych mężów: Adama Bartsch, najstarszego Kusztosza i Członka C. K. Akademii sztuk kształcących, tudzież Xiędza Franciszka Neumannu, C. K. Radcę, oraz Dyrektora gabinetu nummizmatyki i starożytności, ozdobić krzyżami Orderu S. Leopolda.

Dyrekcya tutejszego C. K. teatru opery, pragnąc zaradzić istotnemu niedostatkowi dramatycznej poezyi, tudzież zbić ten zarzut, iż opera niemiecka rzadko tylko wykształconemu człowiekowi sprawia ukontentowanie, wezwała w celu przywiedzenia téż opery do doskonałości, wszystkich niemieckich Poetów do napisania tragicznej i komicznej opery niemieckiej, ofiarując za każdą z osobna, która za najlepszą uznana będzie, nagrodę 100 czerwonych złotych w złocie.

Z Pragi d. 18 Marca. — Hrabia Józef Malabaila de Canal, Prezes C. K. ekonomiczno-patriotycznego towarzystwa, Mąż znany ze sławą tak w Kraju iak i za granicą ze swojej ludzkości i z tak wielu powszechnie użytecznych ustanowień, wyrabia ze słodkich buraków w swoim blisko Prag le-

żącym ogrodzie syrop, który w niejednym względzie dla swych dobrych własności przed Hamburgim na pierwszeństwo zasługuje, a z którego przez łatwą operacyę krystalizowany cukier uzyskać można. Tak więc ten ogród, poświęcony przez zacnego posiadacza ukontentowaniu Publiczności i publicznej oświeceniu, staie się miejscem, w którym przyprowadza się do skutku tak dobroczynny w terażniejszych czasach wynalazek.

Z Gracu. — C. K. Wysoki Rząd krajowy naszey prowincyi, nadał Franciszkowi Xaweremu Schafzahl właścicielowi fabryki żelaznej, dla dalszego zachęcenia jego krajowy przywilej fabryczny wraz ze wszystkimi do niego należącymi prawami z téj przyczyny, że się popisał wynalazkiem robienia gwoździ bez ognia, i zalecił się rozszerzoną swoją i celującą rękodzielnią.

Z Pressburga d. 20 Marca. — Dnia 16 b. m. odprawiło się 77me, a nazajutrz 78me seymowe posiedzenie.

Wiadomości zagraniczne.

Francya.

Z Paryża d. 10. Marca. — Wyrok Cesarzski d. 3 Marca wydany, stanowi: Art. 1. Patenta (Lettres patentes), które My stosownie do wyroków Naszych d. 26 i 28 Sierpnia wydanych, dawać będziemy dla upoważnienia niektórych Naszych poddanych do przyjęcia służby u obcego mocarstwa, lub do naturalizowania się za granicą, muszą być opatrzone wielką pieczęcią Stanu. Art. 2. Pieczęć wielką będzie wyciśnioną przez naszego Kuzyna, Xięcia Arcycancлера Państwa, po obradach odprawionych w Radzie na ten koniec rozporządzonej. Art. 3. Za wspo-

mnioną pieczęć należy się płaćć do Kassy pieczęci 1000 franków.

Dnia 11. Marca. — Przeszły Niedzieli Cesarz Imć iężdżił konno przez pola elizeyjskie do mostu Jena, dla oglądania robót tamiecznych. Powrócił zaś przez szkołę woyskową, ulicę B o u r g o g n e i przez most Zgody.

Senat zgromadził się wczoray nadzwyczajnie pod prezydencyą Xiążęcia Arcykanclerza. Mowcy rządowi udali się na posiedzenie dla podania projektu do uchwały Senatu.

Piszą z Besançon pod d. 27 Lutego, iż Cesarz Imć wyznaczył 2000 franków pensyi roczny Pani Henry, wdowie po Pułkowniku Inżynierów tegoż nazwiska, który zginął podczas oblężenia Walencji. Syn jego Edward Henry, został mianowany Baronem Państwa, a d. 25 Lutego Prefekt Departamentu Doub odebrał zlecenie wręczyć mu zapis wieczysty 4000 franków rocznego dochodu na dobrach Cesarskich w Hannoverze.

Z zalanej kopalni Beaujonc, wyciągniono tylko 74 zamiast spodziewanych 93 osób; 19ście utonęło zaraz w piérwszý chwili zalania.

Hiszpania.

Podług doniesień francuzkich, oczekują lada dzień zokolic Alikantu ważnych wiadomości. Wiadomo, że woysko Xięcia Albufera (Marszałka Suchet) iuż pod tą twierdzą stanęło, a część jego wysłaną była nawet na podiazdy wokolice Kartageny. Spodziewają się, iż obie te warowne miejsca jeszcze przed Wielką nocą poddadź się będą musiały. Kartagena nie jest tak mocną jak Alikant. Wresćcie Inżynierowie francuzcy tak są biegli w robotach około oblężenia, iż żadnych iuż nie znają trudności, i tego nowsze przykłady pod Saguntem, Walencyą i Peniskolą dowodzą. Sądzone, iż téy ostatniéy twierdzy wcale obledz nie można; a jednakże przez 8 dni wciąż ją bombardowano, chociaż Francuzi żadnych regularnych nie otworzyli byli przykopów.

Podług dzienników angielskich została Rejencya hiszpańska rozwiązana, a na iéy miejsce ustanowiona Rada wykonawcza, składająca się z pięciu następujących członków: z Xiążęcia de l'Infantado,

Ambassadora przy Dworze angielskim; Hrabiego de la Bisbal; Admirala Villavicencio, Gubernatora Kadyxu; Wice-Admirala Mosquera, i P. Ribas.

Sycylia.

Dzienniki angielskie umieściły następujący list z Palermu, pisany d. 20. Stycznia: „Dnia 12. b. m. zaraz po moim przybyciu do tego miasta, opisałem WPanu w krótkości położenie interessów tego Kraiu. Od tego czasu doznał Rząd téy wyspy zupełnéy zmiany; dokładniejsze o tém szczegóły wyczytasz WPan z urzędowych doniesień, przesłanych przez Ministra angielskiego Dworowi Londyńskiemu. Doniesienia te powierzone zostały Pauu Douglas byłemu Sekretarzowi poselstwa, który do Anglii powrócił, a którego miejsce Pan Lamb ma objąć.“

„Mam honor przestać WPanu załączone doniesienie, zktórego wyczytasz, iż się Król dla słabości zdrowia swojego od rządów uwolnił, i z Małżonką swoją na wieś wyjechał. Wygnani Xiążęta zostali przywołanemi. Następca tronu przybrał tytuł: Vicario generale (Namiestnika ieneralnego). Lord William Bentink, ma pod tytułem: Capitano generale (Kapitana ieneralnego) woyskiem dowodzić. Zamyślał przecież teraz utworzyć nowe ministerium; będzie ono złożone z samych Sycyliyków i takich mężów, którzy zyskali pochwałę Lorda. Oddział woyska angielskiego stać będzie wokolicy stolicy, dokąd przeniesiona zostanie główna Sztabu ieneralnego kwatéra; zapewnią oraz, że M' Farlane będzie dowodcą w Palermie. Sycyliycykwie zdaią się bydź kontenci z wszystkich tych środków, a przed kilkoma dniami byli nayziasniejsi Panowie i Officerowie woyska sycyliyskiego u angielskiego Ministra, z podziękowaniem za dzielne i roztropne postępowanie iego wteraźniejszych okolicznościaci. Jestem przekonany, że Lord ten zasłużył na pochwałę Anglii, i spodziewam się, że o tém ieden tylko głos będzie. Lord Bentink poczynił wszelkie urządzenia dla wprowadzenia oddziału wóysk z Malazzo, w celu poparcia swoich rozmaitych projektów; sam nawet miał dla tego na okręcie admirałskim dnia 13. b. m. popłynąć; lecz zanechał tego, ponieważ na wszystkie iego

żądania zezwólono. Dziesięć dni już upłynęło, a nowe ministerium nie jest jeszcze mianowane, i nie słyszałem dotychczas, że Namiestnik generalny objął swój urząd Królewski. Wreście wszystko tak spokojnie się dzieje, iż o niczem prawie się nie dowiadujemy. Spodziewam się jednakże, iż jeszcze przed odejściem urzędowych doniesień Lorda Bentinck, nowe ministerium przez publiczne obwieszczenie (*avviso publico*) ogłoszonem zostanie.

„W téj chwili dowiaduję się, że korespondent *the Herald* jutro z doniesieniami popłynie; a mnóstwo listów, które jeszcze mam pisać, zniewala mnie do ukończenia niniejszego. Od wczoraj nic nowego nie słysząc o wyborze ministerium; mówią tylko, że Belmonte, jeden z wygnanych Xiążąt, ma być na czele nowéj administracji. Iakoż zdaniem moim, jest ón najzdolniejszym do tego urzędu człowiekiem. Codziennie spodziewane tu wojsko angielskie; pułki 1oty, 21wszy, 81wszy i 3ci pułk niemiecki, rozłożą się w pobliżności stolicy. W téj chwili stawiają na Molo koszary dla jednéj wójsk tych części, a Sycylijczycy mówią, iż ich ten środek zachwycił. Lekają się oni właściwie Neapolitańczyków, którzy dotychczas doznawali opieki dworu; przed kilkoma dniami ta się wieść śmieszna rozeszła, iż wszystkich znajdujących się tu Anglików poymać miano.

„Generał *M'Farlane*, otrzymał podrzędne dowództwo ze stopniem *Marechal de camp*. Wczoraj ziechali tu wszyscy wygnani Xiążęta; cofniono oraz podatek i od 100, z którego lud tak bardzo był niekontent. Mieliliśmy tu przez 48 godzin okropną burzę; wszystkie wojenne okręty stojące w zatoce, spędzone zostały z kotwicy; jeden bryg nasz musiał pościć maszty; dwa okręty przewozowe rozbiły się; Neapolitańskie o 74 działach zerwał się z kotwicy, i zrządził wielką szkodę pomiędzy flotą. Oto są wszystkie nowiny, które słysząc w Sycylii.

P. S. Zapewniają, że Xiążę *Casseo*, mąż bardzo szanowny, został Sekretarzem Stanu; mniemam że za nadsięgnięciem wojska angielskiego, i inne mianowania ogłoszone będą.

Wielka Brytania.

Dziennik Państwa zawiera z Lon-

dynu pod d. 25. Lutego, co następuje: „Nowe urządzenie Ministerium, nie jest jeszcze zupełnie do skutku przyprowadzone. Wczoraj o trzeciéj godzinie udał się Lord *Castlereagh* do *Carlton-House*, i odebrał z rąk Xięcia Rejenta pieczęć jako piérszwy Sekretarz Stanu w Departamencie interesów zagranicznych. Xiążęta *Norfolk* i *Bedford*, mieli przeszłego Czwartku audyencyę u Xięcia Rejenta. Pozawczoraj wybierano mayików na Tamizie z wielką surowością; około 200 ludzi wzięto z okrętu *Tinder*.

Fregata *the Dryad*, zatrzymała bryg amerykański *Don Rodrigo*, który z Nowego Yorku do *Bordeaux* płynął i posłała go do *Plymouth*.

Z *Nottingham* donoszą, iż sprawcy rozruchów zgruchotali d. 20. Lutego jeszcze 5 warsztatów; byli uzbrojeni muszkietami i pistoletami.

Sloop wojenny *Actæon* przywiózł wiadomość, iż między żołnierzami na wyspie *St. Helene* bunt powstał. Udało się było buntownikóm dostać w swoboię moc Wielko-rządzcę; w kilka dni potem został tenże uwolniony i porządek nazad przywrócony. Siedmiu głównych buntowników stracono, 40 posłano do Anglii.

Admirał *Cotton*, naczelny dowódzca floty kanałowój, umarł niedawno.

Dzienniki angielskie pod d. 18 Lutego zawierają, co następuje: „Termin, który Parlament założył ograniczeniom władzy Xięcia Rejenta, upłynął d. 18 Lutego. Xiążę obemyłnie zupełną władzę Królewską. Jego Królewicowska Mość pisał dnia 14. do Xięcia York, dla wyrażenia mu, iż żąda utworzyć administracyę, któraby mogła zjednoczyć wszystkie wielkie partye Państwa, i dla oświadczenia Xięciu ukontentowania swojego z terażniejszego Ministerium. Podług tego, cośmy się dowiedzieli o treści listu, mówi Xiążę najpiérszwy o swoim przy obięciu rencyi do *P. Percival* pisanym liście, wspomina potem z wielkimi pochwałami o swoich terażniejszych Ministrach i o swoim życzeniu zjednoczenia ich z swoimi przyjaciółmi młodości i z temi osobami, z którymi w piérszwe polityczne wszedł związki. Jego Królewicowska Mość czyni tę uwagę, iż ón nie potrzebuje ani prywatnych zaspokajać skłonności, ani przesadóm pochlebiać, i że jego jedyne życzenie zmierza do powiększenia do-

bra publicznego; że dotąd wstrzymywał się z otworzeniem myśli swoich, ażeby się nie zdawało, iż chce mieć wpływ na rozważa prawodawstwa o stanie Irlandyi, a osobliwie Katolików. Xiąże wzmiankuje także o stanie woyny na półwyspie i załącza to za pewnienie, iż gotów jest dać wszelką pomoc temu Kraiowi. Nakoniec złącza Xięcia York, ażeby udzielił listu tego Hrabieniu Grey i Lordowi Grenville.

Obie te osoby były nazajutrz u Xięcia York, ażeby odmówić wszelkiego zjednoczenia z Ministrami terazniejszymi i oświadczyć, iż zdanie ich względem Katolików irlandzkich jest nieprzewycięzoną przeszkodą do zamierzonego strón zjednoczenia.

Odpowiedź tę oznaymił Xiąże Rejent P. Percival z tym dodatkiem, iż tenże ma się uważać za Jego nieodmiennego pierwszego Ministra."

Xiąże Richmond, którego miejsce Wice-Króla Irlandyi, iak głośzono, miało się dostać Lordowi Powis, otrzymał od Xięcia Rejenta order Podwiązki błękitnéy.

Dziennik Morning Chronicle pod dniem 24 Lutego twierdzi, iż Ministrowie postanowili, aby żądania rzymsko-katolickich obywatelów Irlandyi nie były rozstrząsane w gabinecie, lecz ażeby każdemu członkowi gabinetu zostawiona była wolność postępowania w téy mierze podług własnego zdania bez naradzania się w tém z kolegami, i bez uważania tego pytania za prawidło rządowe.

Dziennik Star zawiera pod tymże dniem o tym samym przedmiocie, co następuje: „Xiąże Rejent i Ministrowie okazali względem przypuszczenia do praw i swobód Katolików irlandzkich, tego to ważnego przedmiotu, który tak istotnie z bytem Anglii jest połączonym, nadspodzianą powolność. Dowiadujemy się, iż Xiąże Rejent posłał wczoraj do Pana Ponsonby (Deputowanego irlandzkiego, który największy ma wpływ w izbie niższéy) poselstwo z oświadczeniem, że ón i ministerium jego nie będą się mieszać do nastąpić mających dyskusyi względem żądań Katolików irlandzkich, i że nie chcą mieć żadnego wpływu na rozstrzygnięcie, które w téy mierze nastąpi; co innemi słowami tyle znaczy, iż tego pytania za sprawę rządową uważać i iako taką roztrząsać nie będą, lecz że je oddają pod wolną, oraz bezstronną rozważę i rozstrzygnięcie Parlamen-

tu. Wybrano Pana Sheridana na sprawce tego poselstwa; lecz ón domagał się z zwyczajnym swoim rozsądkiem i znanomością ludzi tego, aby trzeci był przytomnym nie tylko wtenczas, gdy mu to poselstwo przez Xięcia Rejenta zlecone zostanie, ale nawet i wtenczas, gdy się z niego przed Panem Ponsonby sprawić będzie. Zezwolono na iego żądanie, a Pan Adams został na tę trzecią osobę wybrany. Przez to zapobieżono fałszywemu wykładaniu treści poselstwa, i niepodobną jest rzeczą wątpić o téy dokładności, z iaką Pan Sheridan poselstwo swoje wypełni."

Inny dziennik wyraził się iednakże nazajutrz, iż wszystkie te twierdzenia są bez fundamentu. Nie można się spodziewać, ażeby ten, kto przyznał publicznie konieczność zezwolenia natychmiast na żądanie Katolików, chciał tać lub zmieniać w téy mierze swój sposób myślenia. Sądziemy wprawdzie, iż Rząd Xięcia Rejenta jest tego zupełnie zdania, że nie czas teraz dawać pomienione zezwolenie, a Pan Percival sądzi z wieloma innemi, iż go nigdy dać nie należy; iednakże Rząd nie miałby nigdy prawa przystug iakiéykolwiek bądź osoby, któreby w innym względzie pożytecznemi bydy mogły, iedynie z tego powodu odrzucać, że rzeczona osoba dla wcześniészéy swoiéy różności w zdaniach, zdania Rządu w téy mierze dzielić nie może. Nie sądzimy, żeby Rząd w tym przedmiocie chciał zdanie swoje choćby i w najmniejszéy części odmieniać; a dalekiemi będąc od uważania tego pytania za wolne i za takie, względem którego każdy zdanie swe dowolnie zmieniać może, wierzymy owszém, iż to się tak ma rozumić, że ta wolność do tych się tylko rozciąga, którzy wcześniészé na siebie przez to przyjęli obowiązki, że uznali konieczność zupełnego i nieograniczonego cofnienia ustaw, które są przeciw Katolikóm wydane.

Gazeta Hamburgska, umieściła z dzienników angielskich następujący wypis z okólnego listu, pisanego z Rygi w Rosyji, przez pewnego znacznego kupca angielskiego: „Handel angielski podnosi się tu bardzo i szybko. Ponieważ Rosyja jest teraz iedynym Kraiem, do którego większa połowa ładu stałego udawać się może dla opatrzenia się w osadnicze towary i rzeczy pierwszéy potrzeby, przeto należy się z nich wielkiego zysku spodziewać. Jakoż przysłano już wielkie zapa-

sy cukru, kawy, korzeni, przędzy bawełnianej, &c: i sprzedano je za wysoką cenę."

Hiszpańska Ameryka południowa.

Ile sądzić można z ułamkowych, po największej części niepewnych wiadomości przychodzących z téj odległej części świata, wojna o niepodległość, która tak w północnych, jako też i południowych prowincjach wybuchnęła, toczy się wciąż z natężeniem, zapalczywością i z nieoddzielnymi od niéj kleskami. Narachowano przeszło 20000 ludzi, których ta rewolucyjna wojna życia pozbawiła. Wiak smutnym położeniu znajdując się wszyscy inni mieszkańcy tego Kraju, widać to z pisma, które tak opiewa: „Zaledwie co regularne woyska (hiszpańskiego Rządu) wchodzi na zbuntowane miejsca, nakładają na mieszkańców kary pieniężne i inne ciężary; a jeżeli ciągną dalej, zjawia się natomiast znówu rokoszanie, rozpisią kontrybucye, żądają kwatér, żywności i t. d. i tym sposobem dokonywają zguby Kraju. „ Kto majątek posiada i ma sposobność do ucieczki, szuka w Państwach Zjednoczonych Stanów Ameryki północnej, na wyspach angielskich zachodnich Indyj, lub też w osadach portugalskich swego bezpieczeństwa. Handel upadł, i wszystkie sposoby zaróbków zniknęły.

Zdaie się, że wokolicach północnych, mianowicie zaś w dawnym Meksyku, rokoszanie stanowiące zrobili postępy. Siła ich powiększyła się znacznie przy końcu Listopada r. p. Podług treści odezwy Wice-Króla, miały im Zjednoczone Stany broni i zapasów wojennych dostarczyć. — Tym czasem musiał Wice-Król przestać na swoich codziennie zmniejszających się siłach, nie mógł oczekiwać żadnej pomocy od bezwładnego, na wyspie Leon opasanego hiszpańskiego rządu, a nawet ogołoconym został ze wszystkich zasilków pieniężnych, ponieważ rokoszanie opanowali transporty i wszystkie prawie kopalnie. Podobną więc do prawdy jest rzeczą, że (jak najnowsze w angielskich Dziennikach umieszczone doniesienia wzmiankują) Republikanie w miesiącu Grudniu samą nawet stolicę Meksyk zdobyli, Wice-Króla w niewolę wzięli, iako też w nowéj Kalifornii, prowincye Nowy Leon i Monterey zaięli.

Iżeli się ta wiadomość potwierdzi, więc los téj części Monarchii Hiszpańskiej teraz już jest rozstrzygnięty.

W południowej części nadała już sobie Rzeczpospolita siedmiu zjednoczonych prowincyi Wenezuelskich swoją konstytucję, iak dzieło przez P. Dauxion-Lavaissie świeżo w Paryżu wydane zaświadcza. Należą do niej Caraccas, Cumana, Barcellona, Varinas, Maracaibo, Coro i Guiana; a zatém całe dotychczassze starostwo Caraccas, w którym około 800,000 mieszkańców liczone, a które Koronie hiszpańskiej 1,800,000 piastów czyniło dochodu. Ta nowa Rzeczpospolita, używa już wszystkich praw udzielnosci. Wydała ona pozwolenie do bezpośredniego handlu z angielskimi osadami Indyj Zachodnich, tudzież odezwe pozwalającą powracać osobóm dla politycznych zdań wygnanym, jeżeli na ustawy Rzeczypospolitej przysięgną.

Tymczasem zdaie się to nowe Państwo myśleć o swoim rozszerzeniu, i stara się nakłonić sąsiedzkie prowincye, aby do jego związku przystąpiły.

W Nowej - Granadzie zdaie się też Państwo mieć związki, iednakże zdania bardzo tam jeszcze są podzielone.

Prowincya Kartagena ogłosiła się wprawdzie d. 10. Listopada formalnie za niepodległą, własny rząd ustanowiła, od wszystkich urzędników przysięgę odebrała, i użyła przywłaszczonej sobie mocy, w celu zniesienia natychmiast inkwizycyi; lecz pograniczna prowincya Santa - Martha chce Rządowi hiszpańskiemu być wierną, i wydała wojnę Kartagenie.

Przyszło nawet nad rzeką Magdaleńską między obiedwoma stronami do potyczek, które iednakże żadnego znaczenia i skutku nie miały.

Rewolucya w prowincyi Rio de la Plata bliżej ku południowi leżącój, była w owym czasie mniey stanowiącą. Oświadczyło się wprawdzie Buenos - Ayres wyraźnie za rewolucją; lecz Wice - Król hiszpański Don Elio wystawił przeciw powstańcom znaczną potęgę, i opasał iak najmocniejszą stolicę lądem i morzem.

Umieszczono w angielskich dziennikach długą korespondencję, którą Wice-Król Don Elio z Admiralem angielskim Courcy z powodu tej blokady, wciągu miesiąca Paździej-

nika r. p. (Odczyt 22 Numer Gazety naszey) utrzymywał. Admirał angielski domagał się rozkazującym tonem odstąpienia od tęg blokady na korzyść angielskich okrętów; Wice-Król odmówił mu ię wyraźnie, przyrzekł ię jednakże niektóre dla okrętów angielskich korzyści, na cżem Admirał poprzestał.

Słychać, że zaledwie zaawiazane, a po-
części z niepewnym ieszcze skutkiem walczą-
ce nowe Państwa w Ameryce południo-
węg przystąpiły iuz między sobą do ukła-
dów, dla wykonania planu bardzo wielkię
wagi. Wiadomo, że północna część Ame-
ryki połączone iest przy Panamie z poł-
udniową małym, w iednę część tylko na
kilka mil szerokim ięzykiem ziemi, prze-
smyk Daryi nazwanym; od czasu, iak
południowa Ameryka iest własnością Rządu
hiszpańskiego, często nad tēm myslano i za-
stanawiano się, iakby ten przesmyk Kraiu
przełamać, i w tēm miejscu morze północne
z południowem połączyć. Sławni naynowsii
podroźni Humboldt i Bompland, którzy
to miejsce zwiedzali, naznaczyli 9 różnyh
punktów mogacyh połączyć obie morza,
nietaiąc z iednę strony połączonyh z wy-
konaniem tego planu trudności, z drugię zaś
ważnyh wynikaiących z niego skutków. Je-
żeli ten kanał związkowy (piszą) przyidzie
do skutku, natenczas Mootka-Sund i Chi-
ny zbliżą się dla północnęg Ameryki i
dla Europy o 2000 mil, i zrzadzą naywię-
ksze odmiany w stanie politycznym Wschod-
nięg Azyi; gdyż tylko ten iedynie prze-
smyk ziemi, o który się bałwany atlas-
tyckiego rozbiłaią morza, służy za przed-
murze niepodległości Chin i Japonii. Nie-
zliczone są dalsze pożytki, które z tego no-
wego żegludzę nadać się maiącego kierunku,
dla wszystkich części świata wynikaią. Mó-
wia, że nowe Państwa zaięte tą myslą, ię-
dynie się tylko tem zatrudniią, ażeby to
dzieło wspólnie rozpoczęły i do skutku przy-
wiodły.

Z w i ą z e k R e Ń s k i.

Podług kilku rozporządzeń, które Gazeta
Magdeburgska pod dniem 10 Marca ob-
wieściła, przedmieścia Magdeburgskie Neu-
stadt i Sudenburg maią bydź do 1 Kwie-
tnia całkiem zniesione. Prefekt Departamentu
Elby wzywa wszystkich Burmistrzów i mie-
szkańców swoiego Departamentu do wspiera-

nia nieszczęśliwych z tego powodu mieszkań-
ców tych przedmieść, ażeby w przykrym i
niezasłużonym losie swoim, któremu z rozrze-
wniającem poddaniem się ulegaią, w pomocy
swych współobywatelów pociechę i ulgę zna-
leśdź mogli. Wreście będą ci mieszkańce przez
Rząd wynagrodzeni, który ich gdzie indzię
pomieści. Budynki do gminy Sudenburg
należące, iako to: Kościół S. Ambrozego, ra-
tusze, plebania, dóm szkolny, dóm wdów tęg
parafii, dóm pasterski, i dóm do stawiania
sikawek, sprzedano dziś publicznie dla roz-
zwalenia.

Warownie Magdeburga, będą roz-
szerzone.

Woyska z prowincyi Illyryjskich i
z Włoch przez Tyrol przybyłe, i w Ra-
tysbonie, iako też w okolicach tego miasta
stoiące, zostaią pod rozkazami Xięcia Abran-
tes (Marszałka Junot).

Dnia 8. Marca przybył cesarsko-francuz-
ki Jen. Baron Guiton ze swoim Adjutantem
z Hanoweru do Stuttgardu.

Dnia 9 Marca przybył 7my Westfalski
pułk liniowy pieszy do Halli. Wielka liczba
mieszkańców wyszła naprzeciw niego.

Xiąże Solms Jenerał w służbie Króla
Jegomości Pruskiego, przybył dnia 12 Marca
do Frankfórtu. — Jadący z Lubeki go-
niec francuzki, przeieżdżał tegoż samego dnia
przez Frankfórt do Paryża.

Dnia 14 Marca wieczorem, ziechał Xiąże
Elchingen (Marszałek Ney) do Lipska.

Ponieważ z przyczyny przechodzących
wielu wóysk bardzo wiele mięsa potrzeba,
przeto rzeźnicy wieyscy mogą przywozić
mięso do Lipska.

Dnia 15 b. m. przeieżdżał przez Frank-
fórt francuzki Jenerał Inżynierów Cham-
berlhac.

O naprawie gruntów wapnem i margleno.

Szczęśliwy ten gospodarz, który w swo-
ich dobrach wapno palone, albo przynay-
mnię margiel w wapno obfity posiada, lub
który iednego albo drugiego w bliskosci i za
tanie dostać może pieniądze. Te dwa ma-
ła kopalne są, iż tak powiem, kluczem do
skarbów w ziemi naszey utaiionych. Nawie-
zione bowiem w przynależną ilość, osu-
szaią i miękczą naypłonniejszy mokro - zi-

mny grunt gliniasty, spulchniają jego ziemię rolniczą, rozwiaiają oraz wtęy ziemi uprawnéy od dawna spoczywaiące i zamknięte pierwiastki owocowe i wyciągowe, i przeprowadzaią takowe wrosliny.

W tych okolicach, w których wapna albo marglu w wielkiéy ilości dostać można, wktórych korzec wapna palonego nie przechodzi wartości lub ceny $1/8$ korca żyta, nie trzeba na nie żalować wydatków, ponieważ takowe wynagrodzą się sowicie. Bardzo niesłusznie czyniono wdawnych czasach wapnu i marglowy ten zarzut, iż one oyców bogatemi, synów zaś ubogiem i robią; to jest: że z początku rolę wielce użyźniaia i wydoskonalaia, późniéy zaś tēm bardziéy ią wysilaią, nakoniec płonna zostawiają. Lecz wysilenie to może się tylko w ten czas trafić, kiedy z temi ziemię poprawiającemi nawozami:

a) nie przyzwóicie się obchodzi; kiedy takowe,

b) nader często się powtarzaią;

c) kiedy rola podczas każdego krążenia zawsze tylko wapnem albo marglem znawożoną bywa, nigdy zaś innemi zwyczajnemi nie przepłata się gnoiami;

d) kiedy wapno nie zmieszało się troskliwie z ziemią, albo do tēyże wzytecznéy przydało się miarze;

e) kiedy wapno zażyto się do bagnistych, nie należycie sucho leżących pól, albo do nieurodzajnych całkiem gliniek, albo do gorących gruntów piaszczystych.

Naydzielniéy i naywidoczniiéy skutkuie wapno i margiel na pastwiskach, albo na takich gruntach gliniastych, które przez wiele lat spoczywaią, całkiem odłogiem leżały i żadnych nie wydawały owoców. Tu tworzą one, iż tak powiém cuda; wygubiaiać bowiem trawy, rozwalniaia i czyszcza rolę, na których potēm bez innego pognoiu przez 5 i 6 lat ciągle naypiękniwsze rosna owoce. Prawda, że wszystko na tēm zależy, ażeby wiedzieć, gdzie i wiakiéy miarze wapno lub tēz i margiel do roli przymieszanym byđz powinien, tudzież iak sobie wtęy robocie postąpić trzeba, ażeby te dwa rodzaje nawozów požądane uczyniły skutki, i dla do-

brego, poprawy ról swoich mocno pragnącego gospodarza wiejskiego nie tylko teraz, ale i na przyszłość naywiększe iakie tylko mogą byđz przyniosły pożytki.

Ponieważ mieszkam w okolicy, w któręy ia naypiérwszy nawozu wapiennego od r. 1794 doświadczałem i zażywanie tegoż do naprawy gruntów wprowadziłem; w któręy teraz ten nawóz wyborny od wszystkich gospodarzów, którym do tego na środkach nie brakuie, powszechnie i z naywiększą używaną bywa korzyścią; iestem więc obowiązany dla pożytku kultury wiejskiéy w Galicyi podać do wiadomości to obeyscie, które mnie samemu w zażywaniu tego sztucznego nawozu za prawidło służyło, i przy którém zawsze dobrze wychodziłem.

Po piérwsze iest to pewną rzeczą, iż każdy grunt gliniasty, czyli ón iest twárdym czyli miękim, tęgim czyli kruchym, ostrym czyli łagodnym, aby tylko nie był całkiem piaszczystym albo gliniastym, zimno - bagnistym albo zbyt kamienistym, można wapnem lub marglem nawozić i do wyższéy urodzajności przywieśdź, niż zwyczajnemi zwieręcemi gnoiami. Chociaż bowiem wapno nie skutkuie iako pognóy, ale iako środek roztwarzaiący czastki żyzne w roli się zawiéraiące, takowe wrosliny obficiéy iak nawóz gnoiowy przeprowadza, czyści oraz rolę z chwastów będących na wielkiéy przeszkodzie urodzajności, niszcząc ię zupełnie.

Po drugie. Podług gruntu surowego albo łagodnego, miarkuie się ilość wapna albo marglu do iego skutecznego znawożenia potrzebna. Miara marglu, któraby dla każdéy roli wszczególności naywydatniejszą była, może byđz naybezpieczniéy przez stateczne wynaleziona doświadczenia.

Na łagodnych gruntach gliniastych, iakie właśnie znajduia się w tēm mieyscu, w którém mieszkam, nie potrzebowałem nigdy więcéy do znawożenia roli, na któręy korzec pszenicy wysiewał się, iak 20 do 24 korcy dobrze wypalonego wapna, ażeby z niéy bez dodania innych pognoiów następuiać zbierać owoce:

- 1go roku **bób, groch, wykę, hreczkę,**
 2go — żyto z koniczyną,
 3go — koniczynę,
 4go — pszenicę,
 5go — owies,
 albo też.
 1go — kartofle,
 2go — ięczmień z koniczyną,
 3go — koniczynę,
 4go — pszenicę,
 5go — wykę,
 6go — owies,
 lub nakoniec:
 1go — ugor wapnem **znawożony i ży-**
 tem zasiany,
 2go — żyto z koniczyną,
 3go — koniczynę,
 4go — pszenicę,
 5go — groch, wykę, lecz tylko na
 połowicznym nawozie,
 6go — żyto,
 7go — owies.

Jeżeli zaś grunt był ostrzejszym i gli-
 niastszym, więc bratem pod jeden korzec
 wysiewu do 40 korcy wapna i zbierałem
 przez 5 i 6 lat nayıpiękniesze zboża.

W zażywaniu marglu, wypływa cały
 skutek z cząstek wapiennych w większcy lub
 mniejszcy ilości w nim się znajdujących.

Ażeby tego docięc, nayıpięy będzie
 wywieźc na role równie tyleż fur marglu,
 ileby się korcy wapna wywieźło; ponieważ

prócz tego margiel, zanim ieszcze z zie-
 mią przynależycie zmieszany byđ może,
 w kupkach małych na roli złożony i przy-
 najmnięy przez trzy miesiące, jeżeli nie dłu-
 żęy, na słońce i powietrze wystawiony byđ
 powinien.

Znajdziemy potęc, iż skutek przezeń
 w gruncie zdziałany nie wynagrodził kosztów
 na wywożenie łozonych, więc musi natural-
 nie miara byđ powiększona, a przeciwnie
 zmniejszona, jeżeli wegetacya była za
 mocna.

Gdzie zaś dobry, silny i użyteczny
 margiel, który żółtawego, modrawego, czar-
 niawego, białawego iest koloru (żółtawy
 z doświadczenia nayıpodlejszy, białawy nayı-
 lepszy), tudzież w palcach oleiowaty iest i
 tłusty, nayıpewnięy znajdować się może,
 opisywać te miejsca zdaie mi się byđ rze-
 czą niepotrzebną. Dosyć na tęc, kiedy ba-
 czny gospodarz będzie wiedział, że margiel
 iest ziemią, która się pospolicie przy zró-
 dach, przy bagnistych łakach, rozpadlinach
 ziemnych i dolinach znajduje; i że taż zie-
 mia, kiedy sucha, lub na proszek utarta do
 winnego wsypie się octu, albo nim poleie,
 mnięy lub więcęy, podług mnięszcy lub
 większcy ilości wapna w nięy się znajdują-
 cego, fermentuie.

(Dokończenie nastąpi.)

Meteorologiczne postrzeżenia we Lwowie od 28. do dnia 31. Marca 1812.

<i>Dnie.</i>	<i>Czas po- strzeżenia</i>	<i>Barometr.</i>	<i>Cieptomierz Reaumura.</i>	<i>Kierunek Wia- trów.</i>	<i>Odmiany powietrza.</i>
28	<i>Wsch. Słońc.</i>	28, 2, 9.	+ 1, 7; — 0.4.	<i>Z. średni</i>	<i>rzadkie chmury.</i>
	<i>2. popołud.</i>	28, 1, 4.	+ 4, 3.	<i>Po. Z. średni</i>	<i>lekke chmury.</i>
	<i>10. w nocy</i>	28, 0, 6.	+ 1.	<i>Po. średni</i>	<i>iasno, na Po. rzadkie chmury.</i>
29	<i>Wsch. Słońc.</i>	27, 11, 10.	+ 1, 3.	<i>Po. słab. pot. mocny</i>	<i>lek. ch. nury, słaba i utrzenka.</i>
	<i>2. po połud.</i>	28, 0, 0.	+ 8, 3.	<i>Po. Po. Z. średni</i>	<i>rzadkie chmury.</i>
	<i>10. w nocy</i>	28, 0, 0.	+ 3, 4.	<i>Po. słaby</i>	<i>iasno, rzadkie chmury.</i>
30	<i>Wsch. Słońc.</i>	27, 11, 7.	+ 2, 3.	<i>Po. słaby</i>	<i>lekke chmury, deszcz.</i>
	<i>2. po połud.</i>	27, 11, 8.	+ 8, 2.	<i>Z. średni</i>	<i>gęste chmury.</i>
	<i>10. w nocy</i>	27, 11, 9.	+ 6, 5.	<i>Po. słaby</i>	<i>gęste chmury.</i>
31	<i>Wsch. Słońc.</i>	27, 10, 5.	+ 4, 5.	<i>Po. średni</i>	<i>pogoda, i deszcz na przemiany</i>
	<i>2. popołud.</i>	27, 9, 8.	+ 9, 5.	<i>P. średni</i>	<i>gęste chmury, deszcz.</i>
	<i>10. w nocy</i>	27, 9, 6.	+ 6, 9.	<i>Po. słaby</i>	<i>pochmurno, wielki deszcz.</i>